

Державний вищий навчальний заклад
«Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Кафедра готельно-ресторанної та курортної справи

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор _____

«_____» _____ 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Wellness-технології у відпочинкових закладах»

спеціальність: 241 «Готельно-ресторанна справа»

Освітньо-професійна програма: «Готельно-ресторанна справа»

інститут, факультет: Факультет туризму

Робоча програма навчальної дисципліни «Wellness-технології у відпочинкових закладах» для студентів спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа» (освітньо-професійна програма «Готельно-ресторанна справа»). 2021. 12 с.

Розробник:

Польова Леся Василівна, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи, кандидат педагогічних наук.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

Протокол від 24.09. 2021 р., № 2.

Завідувач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

Клапчук В.М.

Схвалено Науково-методичною радою факультету туризму.

Протокол від « ____ » _____ 20 ____ р., № ____

Голова

Чорна Л.В.

« ____ » _____ 2021 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3,0		Вибіркова	
Модулів – 1	Спеціальність: 241 <u>«Готельно-ресторанна справа»</u> (Освітньо-професійна програма «Готельно-ресторанна справа»)	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 1		1-й	1-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання – <u>Аналіз видів та моделей SPA-послуг, їх переваги та недоліки.</u>			
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
		2-й	2-й
Тижневих годин для денної форми навчання: 2 аудиторних – 30 самостійної роботи студента – 60	Рівень вищої освіти: <u>бакалавр</u>	Лекції	
		16 год.	6 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		0 год.	0 год.
		Самостійна робота	
		60 год.	80 год.
		Індивідуальні завдання: 20 год.	
Вид контролю: <u>залік</u>			

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 1/2;

для заочної форми навчання – 1/8.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: Метою вивчення навчальної дисципліни «Wellness-технології у відпочинкових закладах» є формування у студентів вмінь та навичок щодо Wellness - індустрії та основ логічного моделювання їх внутрішнього простору. Це забезпечує можливість підготовки фахівця, який володітиме знаннями, та навичками для оцінки стану і визначення перспективних напрямів розвитку Wellness - індустрії з урахуванням інноваційних рішень для ефективної їх діяльності в сучасному бізнес- та соціально-професійному середовищі.

Завдання:

- організація управлінської праці менеджерів Wellness індустрії різних
- рівнів управління та формування її складових;
- планування та організація особистої праці менеджера Wellness індустрії;
- організація робочих місць менеджерів;
- аналіз мотиваційних чинників для споживачів оздоровчих послуг;
- вивчення методів управління, освоєння специфіки управління персоналом;
- вивчення підходів до ефективного планування діяльності підприємств Wellness індустрії.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

знати:

- теоретичні основи концептуального та логічного проектування санаторно-курортних комплексів, закладів Wellness-індустрії;
- сучасні тенденції і перспективи розвитку Wellness-індустрії;
- сучасні методики реконструкції існуючих закладів санаторно-курортних комплексів, закладів SPA та Wellness-індустрії.

вміти:

- розробляти техніко-економічні обґрунтування концептуальних проектів
- санаторно-курортних комплексів, закладів Wellness-індустрії;
- використовувати міжнародний та вітчизняний досвід впровадження
- інновацій в діяльність підприємств Wellness-індустрії;
- генерувати нові ідеї, виявляти фундаментальні проблеми і пропонувати
- шляхи їх вирішення.

3. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА ЇЇ ОСНОВНІ СКЛАДОВІ.

Тема 1. Поняття про Wellness-індустрію.

Мета і завдання дисципліни. Світові тенденції розвитку ринку Wellness-послуг. Міжнародна класифікація Wellness-центрів.

Тема 2. Ринок лікувально-оздоровчих послуг у світі та в Україні за сучасних умов.

Поняття велнес туризму та оздоровчого туризму. Оздоровчий туризм у світі. Застосування концепції «Вісім аспектів (вимірів) здоров'я (Eight Dimensions of Wellness)». Знання курортології як науки. Рекреація як соціально-культурний феномен сучасного світу. Види та функції рекреації.

Тема 3. Природна та сировинна база курортів.

Класифікація мінеральних вод. Історію розвитку курортної справи у світі. Розвиток курортної справи в Україні. Класифікація курортів. Види санаторно-курортних закладів. Особливості санаторно-курортного лікування. Лікувально-оздоровчі місцевості України.

Тема 4. Проєктування Wellness-індустрії як складової частини готельного підприємства.

Wellness-індустрія в готельному бізнесі. Теоретичні основи організації роботи в готелі. Перспективи розвитку Wellness-індустрії в готельному господарстві України.

Тема 5. Поняття «Wellness» та його складові.

Правила wellness готелів, wellness індустрії. Вивчення санітарії, гігієни та безпека у «Wellness» індустрії. Застосування особливостей менеджменту та маркетингу у «Wellness» індустрії.

Тема 6. Різноманітність SPA-процедур. Класифікація. Показання та протипоказання до Wellness-центрів.

Кліматотерапія – геліотерапія, аероіонотерапія, сон на березі моря, повітряні ванні, таласотерапія, мікро кліматотерапія, дозування кліматопроедур.

Водолікування, температурні режими та їх біологічна дія. показання до застосування водолікування (теплого або гарячого), прохолодні, холодні та контрастні водні процедури, показання та протипоказання їх використання у водолікуванні. ароматичні та лікувальні ванни.

Лікувальні мінеральні води. бальнеотерапія та її вплив на вищі регуляторні механізми. особливості біологічної дії питних мінеральних вод залежно від їх хімічного складу, часу прийому відносно прийняття їжі.

Основні бальнеологічні курорти України з природними лікувальними водами.

Грязелікування (пилоїдотерапія). основні лікувальні показники та протипоказання до грязелікування.

Озокеритолікування, парафінолікування, глинолікування, лікування піском (псамотерапія).

Тема 7. Сервіс, обслуговування на курортах.

Комплекс послуг: зустріч клієнтів в місцях прибуття, супровід і поселення в курорти, організація туристичних маршрутів, та їх супровід « до і після» тощо.

Лікувальна фізкультура та масаж у санаторно-курортній справі.

Основні форми лікувальної фізкультури (лікувальна гімнастика, ранкова гігієнічна гімнастика, дозована ходьба, теренкур, спортивно-прикладні вправи, ближній туризм, ігри, гідрокінезитерапія).

Масаж. Види масажу (класичний лікувальний масаж, сегментарний масаж, банковий масаж, вихровий підводний масаж тощо).

Тема 8. Проблеми і перспективи розвитку Wellness-індустрії.

Сучасні тенденції та перспективи розвитку Wellness-індустрії. Переваги та недоліки всіх видів Wellness-послуг. Проектування програм релаксації у Wellness-центрах.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	Усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		Л	с	лаб.	інд.	с.р.		л	с	лаб.	інд.	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1												
Змістовий модуль 1.												
Тема 1. Поняття про Wellness-індустрію.	7	2	0	0	0	5	10	0	0	0	0	10
Тема 2. Ринок лікувально-оздоровчих послуг у світі та в Україні за сучасних умов.	14	2	2	0	0	10	12	0	2	0	0	10
Тема 3. Природна та сировинна база курортів.	14	2	2	0	0	10	12	2	0	0	0	10
Тема 4. Проектування Wellness-індустрію як складової частини готельного підприємства.	14	2	2	0	0	10	12	2	0	0	0	10
Тема 5. Поняття «Wellness» та його складові.	9	2	2	0	0	5	10	0	0	0	0	10
Тема 6. Різноманітність SPA-процедур. Класифікація. Показання та протипоказання до Wellness-центрів.	9	2	2	0	0	5	10	0	0	0	0	10
Тема 7. Сервіс, обслуговування на курортах.	14	2	2	0	0	10	12	2	0	0	0	10
Тема 8. Проблеми і перспективи розвитку Wellness-індустрію.	9	2	2	0	0	5	12	0	2	0	0	10
Разом за змістовим модулем 1	90	16	14	0	0	60	90	6	4	0	0	80
Усього годин	90	16	14	0	0	60	90	6	4	0	0	80

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна	Заочна
1	Ринок лікувально-оздоровчих послуг у світі та в Україні за сучасних умов.	2	2
2	Природна та сировинна база курортів.	2	0
3	Проектування Wellness-індустрію як складової частини готельного підприємства.	2	0
4	Поняття «Wellness» та його складові.	2	0
5	Різноманітність SPA-процедур. Класифікація. Показання та протипоказання до Wellness-центрів.	2	0
6	Сервіс, обслуговування на курортах.	2	0

7	Проблеми і перспективи розвитку Wellness-індустрії.	2	2
Всього:		14	4

6. Теми практичних занять (не передбачені)

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
1		

7. Теми лабораторних занять (не передбачені)

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
1		

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна	Заочна
1	Курорти – провідний сегмент індустрії туризму	5	10
2	Міжнародна сертифікація послуг у закладах розміщення.	10	10
3	Нормативно-правова база	10	10
4	Сервіс, обслуговування на курортах.	10	10
5	Дослідження інфраструктури лікувально-оздоровчого туризму регіонів та областей України.	5	10
6	Таласотерапія у лікувально-оздоровчих закладах світу.	5	10
7	Підбір курорту із профілем «бальнеологія» для різних сегментів споживачів.	10	10
8	Сучасний стан та проблеми надання послуг у курортних закладах розміщення	5	10
Всього:		60	80

9. Індивідуальні завдання

Аналіз видів та моделей SPA-послуг, їх переваги та недоліки (заклад за вибором)

10. Методи навчання

1. Група методів організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

1.1. Підгрупа за джерелом передачі навчальної інформації:

- словесні методи - розповідь-пояснення, бесіду, лекцію.
- наочні методи - ілюстрація, демонстрація
- практичні методи: досліди, вправи, навчальна праця. Лабораторні та практичні роботи, твори, реферати студентів

1.2. Підгрупа за логікою передачі та сприймання навчальної інформації:

- Індуктивні методи. Втілюються за принципом: від часткового до загального, від конкретного до абстрактного.

- Дедуктивний метод активніше розвиває абстрактне мислення, сприяє засвоєнню навчального матеріалу на основі узагальнень.

1.3. Підгрупа за ступенем самостійного мислення студентів у процесі оволодіння знаннями, формуванням умінь і навичок:

- репродуктивні методи – відтворена репродукція як засіб повторення готових зразків або робота за готовими зразками;
- творчі, проблемно-пошукові методи визначають порівняно вищий щабель процесу навчання, особливо там, де він організований на вищому, ніж у масовій школі, рівні. Проблемно-пошукова методика, на відміну від репродуктивної, пояснювально-ілюстративної, має спиратися на самостійну, творчу пізнавальну діяльність студентів.

1.4. Підгрупа за ступенем керівництва навчальною роботою:

- навчальна робота під керівництвом викладача – самостійна робота в аудиторії;
- самостійна робота студентів поза контролем викладача – самостійна робота вдома.

2. Група методів стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

2.1. Підгрупа методів стимулювання інтересу до навчання:

- створення ситуації інтересу при викладанні того чи іншого матеріалу (використання пізнавальних ігор, цікавих пригод, гумористичних уривків, перегляд навчальних телепередач, кінофільмів);
- пізнавальні ігри як метод для стимулювання та формування інтересу до знань (ігри-подорожі, вікторини тощо);
- навчальні дискусії як інтерес до предмету;
- аналіз життєвих ситуацій як метод застосування теоретичних знань на практиці.

2.2. Підгрупа методів стимулювання обов'язку й відповідальності:

- роз'яснення мети навчального предмета – метод стимулювання, основним правилом якого є: «Це згодиться в житті», «Без цього не можна бути освіченою та культурною людиною», «У майбутньому це стане тобі необхідним»;
- вимоги до вивчення предмета (орфографічні, дисциплінарні, організаційно-педагогічні). Їх виконання привчає студентів до дисциплінованості, що є головним у використанні цих методів, хоча даний аспект вивчено в дидактиці недостатньо;
- заохочення та покарання в навчанні: оцінка студента за успіхи, усне схвалення та осуд педагога. Внутрішній закон кожного педагога – не користуватись антипедагогічними прийомами: виведення з заняття, виставлення негативної оцінки за поведінку, фізичне покарання тощо.

3. Група методів контролю, самоконтролю, взаємоконтролю, корекції та взаємокорекції:

- соціальні, пов'язані з готовністю брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень у суспільному житті, у врегулюванні конфліктів ненасильницьким шляхом, у функціонуванні й розвитку демократичних інститутів суспільства;

- полікультурні – стосуються розуміння несхожості людей, взаємоповаги до їхньої мови, релігії, культури тощо;
 - комунікативні – передбачають опанування важливого в роботі та суспільному житті усного й писемного спілкування, оволодіння кількома мовами;
 - інформаційні, зумовлені зростанням ролі інформації в сучасному суспільстві та передбачають оволодіння інформаційними технологіями, уміннями здобувати, критично осмислювати та використовувати різноманітну інформацію;
 - саморозвитку та самоосвіти, пов'язані з потребою та готовністю постійно навчатися як у професійному відношенні, так і в особистому та суспільному житті;
 - компетенції, що реалізуються у прагненні та здатності до раціональної продуктивної, творчої діяльності.
4. Група бінарних, інтегрованих (універсальних) методів навчання:
- бінарні – подвійні, коли метод і форма зливаються в єдине ціле або два методи поєднуються в один;
 - інтегровані (універсальні) – це поєднання трьох-п'яти методів у єдине ціле під час організації навчання.

11. Методи контролю

- 1) усне опитування на семінарських заняттях;
- 2) письмові контрольні роботи;
- 3) індивідуальні завдання.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання відповідно до графіку навчального процесу																
Види навчальної роботи													Підсумковий тестовий контроль (залік)	Сума		
Поточний контроль							Практичні завдання								Тестовий контроль	
Сем 1	Сем 2	Сем 3	Сем 4	Сем 5	Сем 6	Сем 7	ПР 1	ПР 2	ПР 3	ПР 4	ПР 5	ПР 6			ТК-1	ТК-2
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5		
Max= 40							Max= 20						Max= 10		30	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Рекомендована література

1. Навчальні програми фахових дисциплін варіативного циклу спеціальностей «Готельна і ресторанна справа» та «Курортна справа» : Метод. посібник / [Авторський колектив; голова – проф. Клапчук В.М.] / Інститут туризму / ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». – Івано-Франківськ : «Фоліант», 2013. 188 с.
2. Клапчук В.М. Основи санаторно-курортної справи : Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ : Фоліант, 2012. 136 с.
3. Клапчук В.М., Ковальська Л.В. Курортна справа : організація, територіальне планування, система управління: Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ : Фоліант, 2013. 400 с.
4. Клапчук В.М., Польова Л.В. Основи санаторно-курортної справи / Готельно-ресторанна справа (самостійна робота студентів) : Навчально-методичний посібник / За ред. проф. В.М. Клапчука / Факультет туризму ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Івано-Франківськ : «Фоліант», 2017. С. 289–296.
5. Польова Л.В. Світове готельне господарство : Навчально-методичний посібник. Київ, Видавничий дім «АртЕк», 2019. 274 с.